

Ændringsforslag.

Af Flertallet (Udvalget undtagen Frederiksen og H. Madsen):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

Lov om Konsulatvæsenet.

§ 1.

Den Konsulatsgift, som hidtil har været opkrævet af danske Handelskibe, der anløbe Havne, hvor dansk Konsul eller Vicekonsul er ansat, bortfalder fra den 1ste Januar 1894.

§ 2.

Danske Handelskibe, hvis Drægtighed er 50 Registertons Netto eller derover, og som gaa i udenrigst Fart, betale fra den 1ste Januar 1894 til Statskassen en fast aarlig Konsulatsgift af 1 Kr. pr. Register-ton Netto for Dampkibe og 35 Øre pr. Register-ton Netto for Sejlskibe. Afgiften, der opkræves af Toldvæsenet, paahviler Skibet, saafremt det i Aarets Lov udklæres fra dansk Havn til udenrigt Sted. Halvdelen af Afgiften betales ved Udklæringen, den anden Halvdel forfalder til Betaling den 31te December. Overtoldbestyrelsen fastsætter de nærmere Regler for Afgiftens Opkrævning.

§ 3.

Skibe af den i § 2 nævnte Størrelse, som ved Kalenderaarets Begyndelse befinde sig i udenrigt Fart, betale ikke Konsulatsgift for det løbende Aar, saafremt de ere vendte tilbage til dansk Havn inden den 1ste April og ikke i Aarets Lov paa ny udklæres til udenrigt Sted. Hvis derimod Skibet ikke er vendt tilbage til dansk Havn inden den 1ste April, har det at bære Konsulatsgift for det løbende Aar, Halvdelen senest den 30te Juni, Halvdelen den 31te December.

§ 4.

Fra 1ste Januar 1894 ophæves Frd. 4de August 1824, §§ 12—15. Derimod er fra samme Tid enhver Skipper, som indkommer til fremmed Havn for der at løsse eller lade, forpligtet til inden sin Afrejse at tilstille Stedets Konsul eller Vicekonsul en skriftlig Meddelelse, i Overensstemmelse med Forskrifter, som nærmere fastsættes af Udenrigsministeriet; Forsømmelse heraf straffes

som de i Sølovens § 286 omhandlede Forseelser. Under samme Strafsansvar er Skipperen pligtig at melde sig personlig hos Konsulen eller Vicekonsulen i de Havne, hvor saadan Anmeldelse ifølge traktatmæssig Overenskomst maatte paahvile danske Skipper; Bekendtgørelse herom udstedes af Udenrigsministeriet.

§ 5.

Efter 1ste Januar 1894 er Udenrigsministeren bemyndiget til at udbetale de nuværende Konsuler og Vicekonsuler en aarlig Godtgørelse, saa længe der ikke enten ved særlig Lov eller ved de aarlige Finanslove er truffet anden Bestemmelse om de paagældende Konsulaters fremtidige Lønningsforhold. Denne Godtgørelse maa ikke overstige Gennemsnitsbeløbet af de Indtægter, som den nuværende Konsulatsgift har indbragt den paagældende i de 3 Kalenderaar 1891—1893, herunder indbefattet den Erstatning, som han har oppebaaret i Genhold til midlertidig Bestemmelse i Lov 5te April 1888. Godtgørelsen ydes kun, for saa vidt det nævnte Gennemsnitsbeløb udgør 100 Kr. eller derover.

§ 6.

For saa vidt dertil egnede Kræfter samt tilstrækkelige Midler (jfr. § 12) findes til Raadighed, søges efterhaanden en Ordning gennemført, hvorefter der paa de vigtigste, ogsaa oversøiske, Handelspladser, ansættes udsendte Konsuler eller Vicekonsuler. Paa saadanne Pladser kan, ved indtrædende Ledighed, Posten ikke paa ny besættes, forinden der ved særlig Lov eller ved Finansloven er taget Bestemmelse om dens fremtidige Lønningsforhold. Udenrigsministeren er dog bemyndiget til foreløbig at besætte saadanne Poster ved Konstitution, og han kan da af de til Raadighed værende Konsulatmidler (jfr. § 12) udbetale den konstituerede Konsul eller Vicekonsul et passende Vederlag for Kontorholdsudgifter.

§ 7.

Valgte Konsuler eller Vicekonsuler, som ansættes efter denne Lovs Bekendtgørelse, modtage intet Vederlag af Statskassen ud over den Godtgørelse, der maatte tilkomme dem i Genhold til § 11. Udenrigsministeren er dog bemyndiget til, naar det findes fornuddent, at Konsulatmidlerne at tilstaa den ny ansatte Konsul eller Vicekonsul en aarlig Sum til Kontorhold; denne Sum maa i intet Tilfælde overstige den Godtgørelse, som hans Forgænger har oppebaaret ifølge § 5, derunder ikke medregnet Erstatningen i Genhold til Lov 5te April 1888.